

От президент
Томас С. Монсън

Да живеем ИЗОБИЛНИЯ ЖИВОТ

С настъпването на новата година, аз отправям предизвикателство към светиите на навсякъде да поемат лично, усърдно и значимо пътешествие към това, което аз наричам изобилен живот – живот, който е изпълнен с много успехи, доброта и благословии. Точно както сме научили азбуката в училище, аз ви давам своите основни принципи, които да ви помогнат да постигнете изобилен живот.

Имайте положително отношение

На *първо място* е отношението. Уилям Джеймз, американски пионер в психологията и философията, написал, “Най-голямата революция на нашето поколение е откритието, че с промяна на вътрешното отношение в съзнанието си хората могат да променят външните аспекти на своя живот”¹

Толкова много неща зависят от нашето отношение. Начинът, по който избираме да виждаме нещата и да отговорим на другите има голямо значение. Като направим най-доброто, което можем и после изберем да бъдем щастливи от обстоятелствата, каквито и да са те, това може да ни донесе мир и удовлетворение.

Чарлз Суиндол, автор, педагог и християнски

пастор, казва: “Отношението за мен е по-важно от ... миналото, ... парите, обстоятелствата, провалите, успехите и от това какво мислят, казват или правят другите хора. То е по-важно от външният вид, надареността или уменията. То може да създаде или унищожи една компания, църква или дом. Забележителното нещо е, че ние имаме избор всеки ден относно отношението, което имаме през този ден.”²

Ние не можем да променим посоката на вятъра, но можем да нагласим платната според вятъра. За максимално щастие, мир и удовлетворение нека да *изберем* позитивно отношение.

Вярвайте в себе си

Вторият принцип е да вярвате – в себе си, в тези около вас и във вечните принципи.

Бъдете честни със себе си, с другите и с вашия Небесен Отец. Един човек, който не бил честен с Бог, докато не станало твърде късно, бил кардинал Уолси, който според Шекспир прекарал дългият си живот в служба на трима владетели и се радвал на богатство и власт. Накрая той бил лишен от неговата власт и притежания от един нетърпелив крал. Кардинал Уолси проплаква:

*Ако бях служил на моя Бог с половината усърдие, с което служих на моя крал, Той в моята старост нямаше уязвим да ме остави на враговете ми.*³

Томас Фулър, английски черковен деятел и историк, живял през XVII век, пише следната истина: “Човек, който не живее според своите вярвания, всъщност не вярва истински.”⁴

Не се ограничавайте и не оставяйте другите да ви убеждават, че сте ограничени в това, което правите. Вярвайте в себе си и после живеете така, че да използвате своите възможности.

Можете да постигнете това, което вярвате, че можете да направите. Имайте доверие и вяра.

Изправете се пред предизвикателствата със смелост.

Смелостта става ценна и значима добродетел, когато се счита не толкова като готовност да умрем мъжествено, но като решителност да живеем благоприлично.

Американският писател и поет Ралф Уолдо Емерсън казва: “Каквото и да правите, имате нужда от смелост. Каквото и път да изберете, винаги има някой, който ще ви каже, че грешите. Винаги се появяват трудности, които да ви изкушат да повярвате, че вашите критици са прави. Изисква се същата смелост, необходима на войника, за да начертаете план за действие и да го следвате до края. Мирът има своите победи, но са необходими смели мъже и жени, за да ги спечелят.”⁵

Ще има моменти, в които ще бъдете изплашени и обезсърчени. Може да чувствате, че сте победени. Възможността за постигане на победа може да изглежда незначителна. Понякога може да се чувствате като Давид, който се опитва да се бори с Голиат. Но помнете – Давид *наистина* спечели!

Необходима е смелост да направим началният пробив към желаната цел, но е нужна още по-голяма смелост, когато човек се препъне и трябва да направи втори опит, за да я постигне.

Имайте решителност да направите усилието, отдаденост, с която да работите за постигане на достойна цел и смелост не само да се изправите пред предизвикателствата, които неизбежно ще се появят,

но също така да направите повторно усилие, ако е необходимо такава. “Понякога смелостта е тихият глас, който в края на деня казва, ‘Утре ще опитам отново’”.⁶

Нека запомним тези основни принципи, като започваме своето пътуване през новата година, изграждайки позитивно отношение, вяра, че можем да постигнем своите цели и решения, и смелост, с която да се изправим пред предизвикателствата, които може да изникнат по пътя ни. Тогава ще имаме изобилен живот.

БЕЛЕЖКИ

1. William James, в Lloyd Albert Johnson, събр., *A Toolbox for Humanity: More Than 9000 Years of Thought*, 2003 г., стр.127.
2. Charles Swindoll, в Daniel H. Johnston, *Lessons for Living*, 2001 г., стр. 29.
3. Уилям Шекспир, *Хенри VIII*, действие 3, сцена 2, ред 456–458.
4. Thomas Fuller, в H. L. Mencken, ed., *A New Dictionary of Quotations*, 1942 г., стр. 96.
5. Ralph Waldo Emerson, в Roy B. Zuck, *The Speaker's Quote Book*, 2009 г., стр. 113.
6. Mary Anne Radmacher, *Courage Doesn't Always Roar* (2009).

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Обмислете да поканите членовете на семейството да споделят лични преживявания, в които позитивното отношение, вярата в тях самите или смелостта им е помогнала. Или ги поканете да намерят примери за тези три принципа в Писанията. Можете да се подготвите да преподавате, като помислите с молитва за стихове или ваши лични преживявания.

МЛАДЕЖИ

Смелост, за да устоим през бурята От Мадисън Морли

През втората нощ на коловия ни лагер на Младите жени валеше силен дъжд и имаше торнадо. Моят район имаше около 24 млади жени, които посетиха лагера заедно с двама ръководители и всички ние трябваше да се съберем на сигурно място в една малка хижа. Дъждът валеше силно, а вятърът се усилваше. Трябваше постоянно да си напомням за молитвата за безопасност, която нашия президент на кол беше отправил по-рано. Нашият район също каза обща групова молитва в хижата, и аз казах мои лични молитви.

Много от момичетата бяха уплашени и беше лесно да се разбере защо. Нашата хижа не беше много

устойчива, и се намирахме точно край реката. След около 20 минути бурята се засили толкова, че целият кол трябваше да изтича от своите хижи до хижите на съветниците, които се намираха на по-голяма височина. Моят президент на кол каза друга молитва и изпяхме химни, песни от Неделното училище за деца и лагерни песни в опит взаимно да се утешим. Да, ние бяхме уплашени, но чувствахме, че всичко ще бъде наред. След половин час беше възможно да се върнем в нашите районни хижи.

По-късно разбрахме какво е станало с торнадото през онази нощ. То се разделило на две бури. Една от тях ни заобиколила отлясно, а другата отляво. Бурята при нас не дори не беше най-силната!

Аз знам, че Бог чу нашите молитви през онази нощ и ни защити от най-силните пориви на бурята. Защо торнадото се бе разделило, освен ако Бог не го бе пожелал? Знам, че през бурите в живота, ние винаги можем да се молим на Небесният Отец и Той ще ни

чуе и отговори, като ни даде смелост и защита, която ни е нужна за преминем в безопасност.

ДЕЦА

Капитан Мороний

Капитан Мороний имал смелост, когато се сблъскавал с предизвикателства. Той обичал истината, свободата и вярата. Той посветил живота си, като помагал на нефитите да запазят свободата си. Вие можете да бъдете като капитан Мороний, като срещнете предизвикателствата смело.

Дори можете да си направите свое знаме на свободата, като напишете нещата, които са важни за вас или вашето семейство.

Къде да намерим повече

Алма 46:11–27: Знамето на свободата

Алма 48:11–13, 16–17: качествата на Мороний

Грижи и служение чрез обучение при посещение

Изучете този материал и, ако е уместно, го обсъдете с посетените от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.

“**М**илосърдието означава много повече от чувство на щедрост”, учи президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство. “Милосърдието се ражда от вярата в Господ Исус Христос и е резултат на Неговото Единение.”¹ За сестрите от Обществото за взаимопомощ обучението при посещение може да бъде милосърдие в действие, важен начин да упражняваме своята вяра в Спасителя.

Чрез обучението при посещение ние осигуряваме грижа, като се свързваме с всяка сестра, споделяме евангелското послание и се стремим да опознаем нея и нуждите на семейството ѝ. “Обучението при посещение става Господно дело, когато се съсредоточим над хората, а не над процентите”, обяснява Джули Б. Бек, обща президентка на Обществото за взаимопомощ. “В действителност обучението при посещение никога не свършва. То е по-скоро начин на живот, отколкото задача. Да служим с вяра като посещаващи учителки е доказателство за нашето ученичество.”²

Като осигурим последователна грижа, подкрепена с молитва, ние научаваме как най-добре да служим и да посрещнем нуждите на всяка сестра и нейното семейство.

Служението може приеме много форми – някои големи, а други не толкова. “Често малките постъпки на служба са всичко, което се изисква да помогнем и благословим някого: въпрос относно семейството на един човек, кратко насърчение, искрен комплимент, малка бележка с благодарност, кратко телефонно обаждане”, учи президент Томас С. Монсън. “Ако сме наблюдателни и чувствителни и ако действаме според подтиците, които получаваме, можем да постигнем много добри неща. Безброй са постъпките на служба, осигурени от огромната армия посещаващи учителки на Обществото за взаимопомощ.”³

От нашата история

През 1843 г. членовете на Църквата в Наву, Илинойс, били разделени на 4 района. През месец юли онази година, ръководителките на Обществото за взаимопомощ, назначили комитет за посещения от четири сестри във всеки район. Отговорности те на посещаващите комитети включвали оценяване на нуждите и събиране на дарения. Обществото за взаимопомощ използвало тези дарения, за да подпомогне нуждаещите се.⁴

Макар че посещаващите

учителки вече не събират дарения, те си запазват отговорността да определят нуждите – духовни и материални, и да работят, за да посрещнат тези нужди. Илайза Р. Сноу (1804–1887), втори общ президент на Обществото на взаимопомощ, обяснява: “Една ... учителка трябва да има толкова много от Духа Господен, като влиза в нечий дом, за да знае с какъв дух я посрещат там.

... Молете се пред Бог и Светия Дух, за да получите (Духа), така че да можете да срещнете този дух, който преобладава в този дом ... и може да почувствате нужда да говорите с думи на мир и утеха, и ако видите, че на някоя сестра ѝ е студено, вземете я до сърцето си, както бихте взели дете в скута си, за да го сгрееете.”⁵

БЕЛЕЖКИ

1. Хенри Б. Айринг, “Трайното наследство на Обществото за взаимопомощ”, *Лиахона*, ноем. 2009 г., стр. 121.
2. Джули Б. Бек, “Обществото за взаимопомощ: едно свято дело” *Лиахона*, ноем. 2009 г., стр. 114.
3. Томас С. Монсън, “Три цели, които да ви напътстват”, *Лиахона*, ноем. 2007 г., стр. 120–121.
4. Вж. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., стр.105.
5. Илайза Р. Сноу в *Daughters in My Kingdom*, стр.108.

От Писанията

Иоана 13:15, 34–35; 21:15;
 Моисей 2:17; Учение и Завети 81:5;
 Моисей 1:39

Какво мога да направя?

- 1.** Какво правя, за да помогна на моите сестри да усетят, че аз съм приятел, който ги обича и се грижи за тях?
- 2.** Как мога да стана по-добър в грижите за другите?

За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.